

03 096

DE BEMOEDIGDE AMBACHTSMAN.

Op een aangenaame WTS.

Het lieve Hofstuk slaat, te recht
De wensch van d' Ambachtsman:
Nu me in de schaduw nedrgelegd:
Hoe smaakt de rust my dani!

2.
Het was van daag ook vreeslyk heet;
'Er liep van toen 'k begon,
Van myn gezicht een stroom van
zweet,
Als lage in 't hoofd een bron.

3.
Wat de arme Man niet lyden moet,
Voor die niets doende lijd,
Die wy, voor loutren overvloed,
Zig moelt' rusjen ziec!

4.
'k Daent dikwyls, (dan, 'k had on-
gelyk,

Het geen ik gaarne erken,)
Waarom of ik niet ook zoo ryk;
Als zulke Menfchen ben?

5.
Mear, my viel in: God vond het goed,
Dat is 'n' tog bewust;
En 't stukjen brood (maak dien slechte
zoet,
Die na den arbeid rust.

6.
Met alles is 't, naa korten tyd,
Op de Aarde tog gedaan,
Dan vangt, ter vrolyke eeuwigheid
Den heiligen avond aan.

7.
Daar zyn wy allen ween' gelyk,
Daar kedt men druk noch kruis;
Het werk is af, en arm en ryk huis
'Gaet om zyn loon naar

A R I A.

Op een Aangenaame Wys.

Ewa, ja, een milde reegen
Van voorspoed jaagt op aller wegen,
Van roem en goud ben ik voldaan,
Maar ach hoe zuur het hart zal voegen
Het haart de naare vergenoegen.

2.
Een hut van Kly een Tyger aarden,
Een plekje grond van weinig waarde
Was in myn oog een groote schat,
Maar 't al vermoogen van een Koning
Indien ik in 't schaamten woning
En u besloot tot rustplaats had.

Hoe zoeter dan ik vol van smarten,
Toont aan my een teer gevoelig herten
Myn eenigt bezitter was,
En ik aan uw zy gezeeten,
Van een miskeut van een elk vergeeten
U rykdom illit, uw oogjes lach.

4.
Miar laat u aan u toeterd haken,
Een slegt gevoel aan 't harte raaken,
Toe zie ik op uw lipjes hier,
Toe sprak ons harte en wy ons wegen
En wenschte alles zyn werkegeen,
En gy, gy had geen wenschtis meer.

DE DROOMENDE MINNAAR.

WIS: Van de Ambachtsman.

Een meisje dat myn zinnen
steelt, ja zinnen steeld,
Was deeze nagt myn droom,
Ik droomde dat ik naast haar stond,
By eenen waterstroom. bis.

2.
Komt lieve jongeling zeide zy, ja
zeide zy,

Zet u hier eens wat neer,
Neemt dit geschenk van liefdesaan,
Doen kuste ik haar teer. bis.

3.
By alle goden zweerde ik, ja
zweerde ik,

Dat ik u teer bemijn,
Gy reeds myn hert al lang bezit,
Brengt daar niets tegen in. bis.

4.
Zie daar myn hert en ook myn min,
ja ook myn min,
Neemt aan het is voor u,

En leeft er mede na uw zin,
dan ben ik geheel de u. bis.

5
Ik streelde haar en zei myn heer,
Ja zei myn heer,
Och Hemel wat was ik bly,
Maar niemand klopte aan de deur,
Toen was myn vreugd voorby, bis

6.
Wat dan een mensch niet droom-
men kan, ja droomen kan,
Van 't voorwerp dat hy mind,
Maar als men dan eens wakker word
dan g'lyk men wel een kind, bis.

7.
Adieu gy droomers attemaal, ja
attemaal,
Myn droomen is gedaan
Mint doch geen Meisjes in den
droom,
Het mogt uw ook zo gaan, bis

Een Nieuw Lied, op een aangenaame Wys.

Liefde, ja liefde, ja liefde,
Wat is de liefde blind,
wat baaten al myn klagen,
als ik geen troost en vind.

2. wat baaten al myn klagen,
van myn aan uw gedaan,
waar door ik moet vermagten,
en waar door ik moet vergaan.

3. weg Jonkman met uw liefde,
want uw liefde die is blind,
zonder uw kan ik nog leeven,
want ik ben nog maar een kind.

4. want ik ben nog jonk van jaaren,
feld uw zinnen tog niet op myn,
gaat my met een ander paaren,
wekt een ander lief voor myn.

5. daar ik, ja, geheele nagten,
in hage, storm, sneeuw en wind
op uw myn zoet heb heb staan wagten
op nergens, nergens geen troost meer
vind.

6. Och wat een droevige woorden
och wat verdriet voor myn jonk herr,
door uwe liefde konden,
zya myn zinnen gantsch verward.

7. jonkman het kan u nooit gebeurde,
en dat gy myn liefde vind,
daarom heud maar op van klagen,
en zoekt een ander die uw bemind,

8. waard dan wel myn uitverkooren,
dien ik zo teder heb bemind,
er ik zal om uw gaan doolen,
got ik een ander liefje vind.